

Výhledy levice v době kognitivního kapitalismu

John Campbell

Osobní pohled nestraníka

Úvod

Příspěvek začínám psát v době, kdy mnozí občané se zájmem o levicové vidění světa nemohou z pochopitelných důvodů reflektovat procesy v USA, kdy se neví, jak budou probíhat volební kampaně v ČR na podzim t.r. do PS ČR a nejpozději v roce 2023 do funkce prezidenta ČR, kdy jen málokdo ví, jaké menu připravuje nová administrace prezidenta USA pro EU jako celek a pro ČR specificky, a jak proběhne připomenutí 100 let od založení komunistických stran v různých státech světa, včetně tehdejší Československé republiky.

Píši v den zápisu písní do alba *Johnny Cash at Folsom Prison* 13. ledna 1968. Cash (1932 – 2003) nahrál album před cca 2 tisíci vězni kalifornského vězení *Folsom prison*. V USA se v těchto dnech také plní věznice. Dlouho před Cash se narodila jedna z nejoblíbenějších zpěvaček USA všech dob, Rusko – americká zpěvačka *Sophie Tucker* (1884 – 1966, rozená Kališ). Je známa také jako Tuck nebo Abuza. Působila od roku 1903 do 1965, tj. celých 62 let! Neuškodí se pokusit vědět, jak je to možné. V ten že den, ale roku 1832 se narodil jeden z nejpobulárnějších a nejvýznamnějších autorů USA posledních 30 let 19. století, který se věnoval sociální problematice chudých dětí a mladé generace v USA, *Horatio Alger* (1832 – 1899). Alger psal pro známé časopisy *Harper's Magazine* a *Illustrated Newspaper*, je spojen od začátku roku 1866 se zneužíváním chlapců v církvi, učil pět synů mezinárodního bankéře *Josepha Seligmana* (1819 – 1880), příbuzného známé rodiny Guggenheim.

Zmiňuji se o Algerovi ze tří důvodů mezi mnoha jinými: 1) Od roku 1947 vyznamenává *Horatio Alger Association of Distinguished Americans* výjimečné osobnosti, které se vyrovnali *tváří v tvář nepřízni osudu* a dávají stipendia mající za cíl *povzbudit děti a mladé lidi sledovat své sny a realizovat je s odhodláním a vytrvalostí*. 2) V roce 1982 byl napsán muzikál *Shine!* (Lesk!) na téma mladých lidí. 3) Témata, která jsou dnes aktuální a týkají se dětské a mladé generace v době otevřeného nástupu kognitivního kapitalismu proti mladé generaci, proti tradičně nejednotné levici, včetně komunistických stran Evropy. Jedná se o: a) *stoupání k úctyhodnosti*, b) *posílení charakteru protivenstvím* a c) *krása versus peníze*. Jedná se o centrální témata Algerova fikce pro dospělé – *Starý svět versus Nový*.

Téma starý svět versus nový a problém dětí a mládeže, představují nerozlučný pár, který určuje budoucnost, nabízí levicovému hnutí ideovou výzvu ke studiu a pragmatickým politickým stranám a vládám sloužícím zájmům USA možnost připravit se lépe než tomu bylo od založení komunistických stran na další službu v zájmech USA. Tentokrát ale trochu odlišnou a v novém světě. USA hráli doposud a budou hrát i v představitelné budoucnosti hlavní roli v modelu kognitivního kapitalismu. Kapitalismu, kterému je vlastní udivující schopnost měnit se jako chameleon v různých podmínkách vývoje společností. Prezidentské

volby v USA s následným děním představily v živém přenosu moderního démona: **informační společnost**.

Nejsem si jist, kolik občanů české kotliny a EU si představuje, může a chce představit si, co nás čeká. O druhé části světa se nehodlám zmiňovat v tomto příspěvku, protože tam ještě dlouho nebude malý a střední podnikatel z české kotliny jezdit obchodovat. Jestli vůbec. Pro vysvětlení, co představuje a co se skrývá za dvojslovím kognitivní kapitalismus a pro srovnání hlavních následků z něho vyplývajících pro EU a českou kotlinu, a o nichž nemůže být pochyb u člověka se zdravým rozumem a kognitivními funkcemi, rozhodl jsem se použít funkce lidského srdce a mozku.

Krátký pohled do historie

USA po rozpadu Britského impéria se staly srdcem kapitalismu. Srdce je dutý svalový orgán, s oběhovým systémem, neprodukující a neřídící emoce. Nemůže přijímat živiny z velkého množství krve, které jím protéká, proto je zásobováno zvenku, z aorty, jinými slovy periferie. Z aorty odstupují dvě věnčité tepny, které zajišťují vlastní zásobování srdce. Tyto dvě tepny netvoří žádné spojky s ostatními. Pokud dojde k ucpání tepny, okrsek tkáně, který tato tepna zásobuje, nedostává živiny ani kyslík a odumře. Nemám pochyb, že prakticky každý dospělý čtenář příspěvku slyšel slovo *ischemie*, *infarkt* a další spojené s onemocněním srdce.

Velká Británie je jednou z dvou tepen. Ostatní ex – koloniální státy Západu a příznivci kapitalismu tvoří tu druhou. V kapitalismu je nazýváme periferií prvního stupně. Tepny jsou částí výživného systému srdce, které ve spojení s oběhovým systémem a pravidelnými stahy zajišťuje oběh (hemolymfy nebo krve tělem) a tím i přenos (dýchacích plynů, živin, odpadních látek) a další funkce. Srdeční cyklus se rozpadá do dvou hlavních fází, které známe pod pojmem *systola* (stah srdeční svaloviny síní nebo komor) a *diastola* (uvolnění (relaxace) srdečního svalu). V kapitalismu se mluví o *krizi* a *konjunktúře*.

Srdce je do jisté míry autonomní orgán. To však neznamená absolutně autonomní, a že by nevyžadoval údržbu nebo dokonce technickou záměnu. Údržbu svého srdce může vykonávat každý člověk sám, technickou záměnu srdce může provést pouze specialista, chirurg, a to ještě ne každý. Technické analogie srdce a potažmo celé oběhové soustavy představuje *umělé srdce* a *kardiostimulátory*. Jistou analogii systému představují systémy používané např. v robotice. Ta je jedním ze základních kamenů plánované moderní společnosti, v níž najde uplatnění tzv. čtvrtá průmyslová revoluce. O ní je toho na webové stránce ICL z.ú. dost. Robotika a nová společnost, představují témata kognitivního kapitalismu. Jeho definici a pochopení podporuje i srdce v přeneseném, ale i naprosto konkrétním významu.

Jako první přenesený význam uvádím polohu srdce, v politice se to nazývá politický postoj, orientace. U člověka se srdce nachází asi ze 2/3 vlevo, u zvířat je srdce více uprostřed, např. u psa je srdce vlevo ze 4/7. Připomínám, že nikoli z hlediska pozorovatele, nýbrž nositele srdce! Srdce je všeobecně symbolem lásky, náklonnosti i přátelství (například rčení - *láska sídlí v srdci, nechal u ní své srdce* apod.). Proto naši předkové, kteří věděli málo o srdci, se domnívali, že srdce je sídlem citu, myšlení a duše. Že se mýlili, dokazuje život s *umělým*

srdcem. Srdce je ale pravdivě symbolem odvahy a energie: *bojovat srdcem* nebo *srdnatě* přeneseně znamená *odvážný čin*, do kterého člověk vložil svoji veškerou *fyzickou a psychickou energii*. Kdo z dospělých by neznal rčení - *nechali v něm kus srdce*. *Nepokojné srdce* mívají osoby neklidné, nestálé, hyperaktivní, ale i státy. Především imperiální a prodejné. To vše známe z historie a pulsujícího kapitalismu. Oba doprovází stres, deprese a zklamání, někdy i marnost, ale i vážná nemocnění a smrt. Srdcem označujeme tu nejdůležitější, centrální část většího technického či společenského systému: *srdce stroje, srdce elektrárny, srdce Evropy*. Definice, že *srdcem zvonu* je volně zavěšené závaží, které *bije* do zvonu, se nabízí ke srovnání se rčením: *má srdce jako zvon*. V karetních hrách má červenou barvu srdce. Pokud mají komunistická strana a levicová hnutí lidské srdce a správně vyvinutý mozek a kognitivní funkce měly i dnes v šedivé přítomnosti znát význam červené barvy na symbolech, znát svoje místo ve společnosti, ale i to, kde se nachází srdce v lidském organismu, jeho funkce a k čemu slouží. Otázka: *Kdo dnes opravdu ví, co je smyslem sloužení a jeho tajemstvím a kdo je dnes opravdu schopen, odhodlán a připraven sloužit?*

Mozek lze považovat jako nejsobečtější řídicí centrum a orgán v těle. Každý den spotřebuje asi 25 % veškeré energie: krve, kyslíku, nutrientů. Mozek vystačí s normální, vybalancovanou dietou. Když ale dojde k nevyrovnané, trpí srdce. S přidáním kuřáctví, obesitou či diabetes dochází společně k ovlivnění struktury cév v celém těle s následným onemocněním mozku a případnou mozkovou mrtvicí. Mozek s objemem asi 1450 cm³ a vážící asi 1300–1500 g, představuje zhruba 2 % lidské hmotnosti, obsahuje až 100 miliard neuronů, mezi nimiž existuje až biliarda cest, které se nazývají synaptická spojení. V mozku se nachází mj. i *integrační centra*. Ta propojují většinou *kognitivní (poznávací) funkce*. Tím jsem udělal další krok k definici a pochopení ne specialistou, co je *kognitivní kapitalismus*.

Vysvětlení příčin a prvních následků výstupu modelu kognitivního kapitalismu na světovou scénu po volbách prezidenta USA usnadní několik krátkých popisů rozdílů mezi kognitivními funkcemi mozku mužů, žen a dětí, o které by nám obyčejným občanům, politickým stranám a hnutím, která tvoří vlády států v historickém odcházení, mělo jít především. Kapitál, ani klasický ani virtuální se o člověka, národ a soužití již ze své podstaty nemůže starat. Nemá srdce, mozek a proto rozum. Je to člověkem uměle vytvořený produkt. Proto ho není potřeba vinit, ale je možné a potřeba s ním rozumně pracovat.

Kognitivní (poznávací) funkce jsou prokazatelně odlišné u mužů a žen. Ženy jsou schopné provádět víc činností najednou, mají široké periferní vidění, umí rozeznat i lehké nuance barev, lépe slyší dětský pláč (vysoké frekvence), rozumí lépe emocionálnímu podtextu lidského hlasu a mohou současně mluvit a poslouchat, aniž by se při tom musely dívat do očí. Zástupně a pro další argumentaci uvádím tři dámy, které nechají zdravit: *Christine Lagard* (1956, dvě děti, ex-ředitelka Baker & McKenzie, ex – ministryně MF, ex-ředitelka IMF), *Kristalina Georgieva* (1953, jedno dítě, ex-SB, ex-místopředsedkyně EK, ex- komisařka pro rozpočet a lidské zdroje, ředitelka IMF) a *Ursula von Leyen* (1958, dnes prezidentka EK).

Posledně jmenovaná je matkou sedmi (!) dětí. Za to je potřeba ji chválit. Vyrostla, rodila a pracuje ve světě, v němž převažující požadavek kapitálu (neustálý růst, výkon, výsledek aj.)

stojí v přímém protikladu k přírodní funkci ženy. Protože být v takovém světě ženou není jednoduché, každá žena by měla o svoje ženství pečovat, stranická a vládní politika tuto od přírody požadovanou péči v kontextu vývoje společnosti umožňovat a podporovat. Místo respektování požadavku přírody na funkci ženy jako části páru tvořícího rodinu a podmínky existence národa a státu byla dnešní paní prezidentka EK z důvodů, o kterých se dnes nebudu zmiňovat transferovaná do politiky (s méně možnostmi plnit funkci ženy a pečovat o ženství), pak do ministryně obrany (s ještě méně možnostmi plnit funkci ženy a pečovat o ženství) a dnes do nejvyšší funkce EU (kde plnit tradiční funkci ženy a pečovat o ženství není žádoucí a prakticky nemožné). Uvedené názorně představuje proces genderové, neutrálně pohlavní a multikulturní politiky před cca 30 - 40 počatého modelu kognitivního kapitalismu.

Muži při lovu a čekání na kořist se řídí řadou neverbálních signálů. Jejich stavidla řeči se většinou otvírají v situaci, kdy alkohol či jiná droga oslabí bariéru střežící oblast komunikace. Ex-president Evropské komise, jeden ze známých TOP členů PS ČR a mnoho dalších nejenom politiků nechávají zdravit.

Mozek novorozence lze přirovnat k prázdnému poli. V něm postupně vznikají stopy z příchodu a vlivu nových zážitků a zkušeností. Proto je naprosto důležité uvědomit si několik faktů, které by měla sociální politika levicových stran, hnutí a vlád zohlednit: 1) Rodičovství je záležitostí rozvoje mozku. 2) Inteligence se nerozvíjí v elektronických přístrojích, IT a TV, nýbrž v náručích milujících lidí. 3) Využití vrozené schopnosti dítěte naučit se jakoukoliv řeč, vyžaduje na dítě mluvit, vidět tvář, emoce, grimasy, protože žádné TV nebo CD to nemohou nahradit. To je dávno vědecky prokázáný fakt. 4) Mozek miluje pravidelná fyzická cvičení. 5) Mozek *nezajímá učení*, ale *zajímá ho přežití*. To, že se naučíme dělat tabulky a mluvit anglicky, francouzsky nebo čínsky je vedlejší produkt. *Učíme se, abychom přežili*. Dnes, v době prvních polovičatých omezení vidíme první výsledky moderního post socialistického systému výchovy a učení a kvalitu vůdčích elit. O odstrašujících následcích již dvouroční distanční výuky a home office nebudu psát, i když stojí na prahu dveří většiny našich domů.

Kognitivní kapitalismus

Základní trojicí tradičního kapitalismu tvořily **produkt – prodej/peníze – produkt/investice a fyzická přítomnost člověka a peněz** nebo je zastupující zboží. V průběhu společenského a lineárního státem neregulovaného technologického vývoje došlo k novým modelům trojice v kapitalismu. Nebudu popisovat všechny. Zástupně uvedu tři, včetně odkazu na dobu před 30 lety v ČR.

První změnu modelu kapitalismu dovolila možnost prodávat, co nebylo (ještě) vyrobeno, za na papíru **netištěné peníze a bez fyzické přítomnosti** prodávajícího a kupujícího člověka.

Druhou změnu modelu umožnila možnost transformovat producenta, prodejce a investora do zjednodušené trojice: **peníze, peníze, peníze**, je jedno v jaké formě. Otázka produkce se zredukovala na cenovou výhodu, ne kvalitu. Otázka prodeje se zredukovala na nejnižší cenu, často bez dodržení kvality, za to téměř vždy s korupcí. I proto se objevilo ohromné množství

poradců, zprostředkovatelů a podobných v metastázuující globalizaci. V ní se vytvořily dlouhé řetězky mezi výrobci a kupujícími, často neumožňující ani nezbytnou zpětnou vazbu. Otázka investic se zredukovala na okamžitý zisk s absolutním deficitem morálky a etiky. Neetické využití a zneužití znalostí psychologie a metod sloužících k ovlivňování nevědoucích v marketingu, vágní legislativa a zkorumpovaná soudní moc neumožňují věřit člověku se zdravým rozumem a kognitivními funkcemi, že existuje naděje na změnu bez krveprolití. Strach a marnost jako pár squatterů se dostali s pomocí Covid-19 do naší duše a k srdci.

Prakticky všechny moderní podvody, které podporují rozkol ve společnosti a nenávisť mají své kořeny ve financování a jsou téměř vždy spojeny s korupcí. Bylo tomu tak v minulosti po tzv. sametové revoluci, a je tomu tak i dnes ve všech periferiích kapitalismu. Do periferií patřily po rozpadu SSSR, Ruská federace a všechny z rozpadu vzniklé nové státy, ČLR a mnohé jiné. Ve stínu tohoto vývoje společností probíhal lineární technologický vývoj, strukturovala se konkurence na trzích, vyvíjelo se korporátní právo nadnárodních společností v souladu s principy neoliberalismu a volného pohybu produktu, peněz, služeb a lidí, vše v souladu se zákony oslabujících států a zkorumpovaných vlád.

Třetí změnu modelu kapitalismu umožnily tři hlavní skutečnosti: 1) **Vysídlení výroby fyzického produktu ze srdce kapitalismu do periferie s následným přechodem k nabídce služeb, včetně virtuálních, využívajících emoce, pocity a podvědomý strach.** Investice do vysoce technologických platforem vyžadující velký kapitál, několikrát převyšující investice do lidských zdrojů a náklady na provoz uzavírají první kruh. Vysoká úroveň IT, ICT, UI, biologické, chemické, kvantové a další technologie umožňují dnes kontrolovat, ovlivňovat a částečně řídit nedokonalou lidskou bytost a plánovat informační společnost. 2) **Tištěné peníze a fyzické platby penězi zaměňují elektronické a karty, osobní kontakt a překážky tvořené emocemi a rozumem jsou redukovány na absolutní minimum, které je nutné k udržení provozu.** Digitalizace finančního a bankovního sektoru probíhá globálně na celém světě a je nedílnou součástí projektu tvorby nové informační společnosti a výchovy obyvatelů na nekritické spotřebitele konzumu a zábavy. 3) **Rychlá a vysoká úroveň transformace lidské bytosti do odlidštěné s deficitem kognitivních funkcí mozku je bez vnějšího zásahu do vlastnictví a regulace platforem a instrumentů téměř nevyhnutelná.** Tj. množství bytostí s umělým srdcem, kardiostimulátorem a mozkiem s omezenou možností vývoje bude narůstat již od těhotenství a po něm, především od ranního dětství (dvou let a dále). Pro doplnění uvádím, že rozlišujeme následující základní kognitivní funkce: a) paměť, b) pozornost a koncentrace, c) rychlost zpracování informací, pohotovost, d) exekutivní funkce včetně emocionální seberegulace, e) řeč, schopnost vyjadřování a porozumění a d) prostorová orientace.

Uvádím kognitivní funkce proto, aby si každý čtenář sám u sebe a u svých dětí mohl srovnat úroveň vývoje a kvalitu kognitivních funkcí, své konání, hodnocení potenciálních partnerů a vztahů. Do nich spadá vztah k politickým stranám, hnutím a vládě, jejich volebním programům a jejich povolebního konání. Provedené hodnocení na uvedených úrovních dovede hodnotitele k výsledku indikujícího kvalitu stavu na úrovni evropské a světové.

Část hodnocení výsledku umožní mnohým ze čtenářů pochopit, proč lze popsany model kapitalismu nazývat modelem *kognitivního kapitalismu*. Jeho existenci a působení umožňuje trojice: **platforma – instrument – konzument**. Trojice představuje umělý produkt lidského mozku, který beztržně a bezohledně využívá a zneužívá do něho integrované znalosti a funkce emocí, pocitů a podobných, které jsou vlastní pouze lidskému bytí, a ne umělému produktu, byť s umělou inteligencí apod. Vlastnictví modelu kognitivního kapitalismu je výlučně privátní a monopolistické, bohužel zákonné, ale nemorální. Proto vyprovokuje boj. Pro svoji existenci a působení nový model nepotřebuje stát a vládu, které by mu mohly mluvit do řeči, o konání nemluvě. Proto je rizikem a nebezpečím pro existenci státu a vlád, tak jak je vnímáme a známe. Dnešní situace se kvalitativně liší od té včerejší a podobá se té, kterou popisuje zmíněná Algerova fikce pro dospělé *Starý svět versus Nový*.

Zviditelnění kognitivního kapitalismu

Kognitivní kapitalismus se vyvíjel přibližně 30 – 40 let. Jeho zrození mi potvrdila americká odborná literatura na začátku tohoto století. V literatuře se samozřejmě název kognitivní kapitalismus nepoužíval. Zviditelnění tohoto dlouho se rodícího dítěte občanům světa bylo vynucené objektivním vývojem společností, nezbytností reagovat rychle na změny v technologickém a vojenském sektoru dvou hlavních periferií, Ruské federace a Čínské lidové republiky a změnou kvality času, způsobenou působením *ducha doby*, tzv. *Zeitgeist*.

Prezidenství Putina trefilo srdce modelu kognitivního kapitalismu, USA. Tím umožnilo získat čas potřebný pro postavení se na nohy polo vykradené Ruské federace po rozpadu SSSR a začátek koncentrované obnovy a modernizace vojenských sil ve všeobecném pojetí tohoto slova. Další fáze se budou zaměřovat na restrukturalizaci státu, národní myšlenku a suverenitu. Jmenované, aby byly udržitelné, musí totiž *odpovídat dobře a duchu doby*. K štěstí nás všech vojenské jaderné know-how a potenciál SSSR nebyly zcela zničeny. Měli bychom být proto vděční úzkému kruhu charakterově a profesionálně vysoce kvalitních občanů RF, o kterých velká většina v RF, tady a jinde nikdy neslyšela ani slovo a nikdy ve svém životě neuslyší. To i proto, že kromě v ČR čtyř známých stupňů utajení, existuje pátý, který může spatřit světlo světa někdy i po sto letech.

Dosažením vojenské parity, možná i převahy v některých oblastech, které nebudou specifikovat z pochopitelných důvodů, se stala jedna z dvou hlavních periferií pro srdce modelu kognitivního kapitalismu a vlastníka - americké nadnárodní technologické korporace a úzká skupina finančních dynastií, prakticky nedostupnou, nedobytnou a nekontrolovatelnou a pro vzájemně výhodnou spolupráci mezi USA a RF vyloučenou. Sekundární výhodou vojenské parity je možnost využití vojenského potenciálu jako instrumentu tradiční diplomacie, což se již běžně praktikuje. Třetí výhodou představuje možnost realizovat změny ústavy, znovuzískání plnohodnotné suverenity a všech charakteristik velmoci, k nimž se řadí schopnost určovat trendy, prosazovat své hodnoty a vytvoření vlastní integrované informační sítě k politické a obchodní komunikaci a spolupráci s těmi, kdo o ní stojí, bez nutnosti vytvářet vojenské bloky, asymetrická spojení a dlouhodobé byrokratické aliance.

Co se týče druhé periférie ČLR, situace je odlišná. ČLR se ve stínu omámení se USA z nepravdivě interpretovaného rozpadu SSSR vydala na cestu státního kapitalismu s jednou ideologií, s využitím mírového prostředí a kapitalismu vlastní expanzivity. Ta potřebuje levnou výrobu, velký trh, aby generovala velký zisk. Omezenou znalost následků transferu západních technologií a vstupu zahraničních společností na spotřebitelský trh a burzu způsobil pocit nadřazenosti Západu, vojenská síla USA a odhodlanost skutečné moci v USA ji použít pro prosazení a ochranu nikde nezveřejněných národních zájmů USA. Nedostatečná znalost jazykových, psychologických a dalších archetypů čínské civilizace, jazyka, a psychologie dokresluje obraz na úroveň, ze které je možno vidět daleko.

Výsledkem 30 letého vývoje v mírovém prostředí se ČLR stala technologickou a vojenskou regionální mocí (ne velmocí z jiných důvodů, o kterých se dnes nebudu zmiňovat) a hospodářskou velmocí. Tato kombinace umožnila ČLR spoluvytvořit závislosti na výrobě produktů denní potřeby pro srdce kapitalismu (USA) a udržující jej při životě periferie a zviditelnit riziko z konkurence. Výsledek hodnocení konkurenčního rizika identifikoval nutnost boje s ČLR jako obchodním a technologickým konkurentem USA. Odkaz od boje a souhlas dialogu nebo dokonce spolupráci by mohl vést k výměně živého srdce za umělé, možná i s kardiostimulátorem modelu kognitivního kapitalismu. V následku výměny srdce by došlo ke změně vlastnictví modelu tak, že by se ČLR stala spoluvlastníkem platformem, spolu tvůrčími instrumentů a nepřekonatelnou překážkou pro USA v expanzi na území s velkým potenciálem konzumentů, potenciálně s deficitem kognitivních funkcí.

Toto nebezpečí si uvědomil prezident Trump v odcházení, nazval svoji strategii *America First* a vzal si na mušku RF a ČLR vyhlášením válek odvlékajících od podstaty věci: s RF s použitím sankcí a anulováním diplomatických zvyklostí, s ČLR s použitím cel, administrativních měř a blokadou technologií. To vše pro začátek, protože staro-nové páté kolony a špioni na místě, kosmická rozvědky a platformy působící z vesmíru a další novinky budou provádět monitoring procesů a pomáhat USA v dosažení cíle.

Demokratická strana v USA je rozdělena mladší a mladou generací s konkrétním programem a starou generací bez programu, zaraženou korupcí, dvojími standardy. Ta má jediný úkol: udržet se u moci a peněz. Historicky považuje Rusko a dnes RF, ne však ČLR jako hlavní cíl který by měl dosažen poražením, protože splňuje dvě moderní podmínky existence a fungování modelu kognitivního kapitalismu: 1) teritoriální expanzi tradičního kapitalismu do periferie není dnes možné uskutečnit vojenskými prostředky bez rizika vzájemného zničení, ale lze ji uskutečnit s pomocí vysoce kvalitních technologií. 2) rozšíření teritoria o RF, podle vlastníků modelu, jejich znalostí, zkušeností a odhadu vývoje ve světě umožní jim zvýšit šance na podčinění periferie ČLR. Uvedené s pravděpodobností hraničící s jistotou bude částí programu nové vlády, kterou očekávám po podzimních volbách do Dumy.

Příčemž v plánu demokratů je z historického pohledu přidělena RF role instrumentu, s obrovskými přírodními zdroji, včetně pitné vody a menšími, zato ale kvalitními lidskými. Lidské zdroje RF charakterizuje vysoce kvalitní, inovační a kreativní myšlení a v archetypoch

mj. zakotvená vazba k místu a hodnotám pravoslaví, introverze a zkušenost z ochoty a schopnosti akceptovat silné vedení a trpět, když je to potřeba.

ČLR z pohledu vlastníků modelu kognitivního kapitalismu a s ohledem na deficit znalosti historie, jazyka a různorodosti strany u rozhodujících západních elit je přidělena prioritní role konzumenta. Více než 1,3 miliard lidí potenciálně s deficitem kognitivních funkcí u velké většiny, které vytvořila mj. chudoba, tradiční kapitalismus a vývoj společnosti s pomocí státního kapitalismu se všemi pro a proti a skrytý vývoj kognitivních metod před veřejností a jejich použití by v dalším vývoji mohly umožnit zrušit identitu občana a civilizace, která by v určité historické době mohla i zcela zaniknout.

Volební proces, tříkrálové a před inaugurační dění v USA zviditelnily světu, především EU, RF a ČLR schopnost Demokratické strany využít a integrovat do volebního procesu starou prověřenou, ale manipulovatelnou funkci historické pošty, provokace, testovat vliv a kontrolu mas a její podmínky s pomocí integrovaných komunikačních technologií a přitom zcela otevřeně popřít všechny základní principy americké demokracie určené pro export a hodnoty zapsané v ústavě USA. Nikde a nikdy nesplněné sliby dané světu prezidentem Rooseveltem (1882 - 1945) ve *Zprávě o stavu Unie* z 6. ledna 1941 mluví samy za sebe (viz příspěvek – Dary amerického strýce, 11.01.2021, prvnizpravy.cz a další).

Neschopnost tradiční politické strany Republikánů, která je také zkorumpovaná a rozdělená přibližně 30 : 70, podcenění integrované komunikace samotným prezidentem, deficit přímého osobního rozhovoru se svými příznivci a podporovateli z řad občanů a naivní víra ve spravedlnost a neutralitu nejvyšší soudní moci USA v umírající, možná již mrtvé demokracii, dokresluje obraz na úroveň, na které člověk i bez zvláštního vzdělání, ale se zdravým rozumem a kognitivními funkcemi, může pochopit principy, cíle a následky prezentace modelu v přímém přenosu pro sebe, rodinu a společnost.

Hlavní následky zviditelněného kognitivního kapitalismu v bodech

- Potvrdila se globální funkce integrovaných komunikačních platforem a sítí.
- Zjistila se kvalita vlastních známých a potenciálních instrumentů doma a v zahraničí.
- Velikost a kvalita zpětné vazby ze světa umožňuje ohodnotit velikost a kvalitu masy s deficitem kognitivních funkcí v zájmových oblastech periferií prvního a druhého stupně.
- Všem státům ve světě bylo v reálném čase a jasně sděleno, že jsou a zůstanou periferiemi a chtějí li jiný status, musí se oddělit od srdce vlastníka modelu kognitivního kapitalismu a vytvořit si svůj vlastní model zabezpečující jim existenci.

Z uvedeného vyplývá poučení:

Ruská federace a ČLR jsou přinuceny urychleně a zcela oddělit se od USA ve sféře integrované komunikace, systémů a sítí v politické, obchodní a vojenské sféře, chtějí li si

udržet svoji suverenitu a šanci na dlouhodobý boj s USA, jehož vítěze dnes není možné identifikovat.

Oba státy mají k realizaci od USA nezávislých struktur fungujících na znalostech funkcí lidského mozku a z nich vyplývajících vysokých technologiích všechny nezbytné předpoklady. Vážným rizikem je časový faktor a schopnost rychle reagovat a rozhodovat.

RF má dostatečně vysoký úderný vojenský a intelektuálně – duchovní a inovační potenciál. Na druhé straně má malý demografický, tím i malý pro rychlou tvorbu kritické masy. Ta je pro zásadní změnu a průlom nezbytná, podobně jako je hospodářská síla. Ta je v současnosti malá, je ale částečně kompenzovatelná vojenskou mocí. Nechá se podporovat vznikající ruskou analogií čínského sociálního kreditního systému.

ČLR má obranný vojenský potenciál, velký demografický potenciál umožňující rychle vytvořit kritickou masu. Uvedené potenciály podporuje svět ovlivňující hospodářský a prověřený sociální kredit systém. Na druhé straně má menší potenciál v oblasti inovací, kritického a kontextuálního myšlení ve spojení s děním a vývojem v prostředí konkurenta nepřítele, prokazatelně schopného jít do boje a zabíjet při ochraně a prosazování svých národních zájmů.

EU a ostatní státy v Evropě musí akceptovat, že budou nadále plnit funkci periferie. Nemají možnost využít a zhodnotit historické výhody různorodosti Evropy (kulturní, inovačního přístupu apod.) Ve výsledku nemají základní předpoklady pro rychlé vytvoření od USA nezávislé integrované komunikace, systémů a sítí v politické a obchodní sféře. O vojenské nemluvě, protože neexistuje EU armáda a NATO je plně podčiněno a kontrolováno USA. Euro nelze hodnotit v kontextu dění a vývoje jinak, než jako měnu politickou, ne hospodářskou.

Na národní politické úrovni z uvedeného vyplývá, že je zcela beze smyslu vyhlášovat odchod z EU nebo NATO. Nabízí se tichá podpora objektivního procesu rozpadu obou heterogenních seskupení bez vlastní ideologie a soustředit se na práci se zbídačelými masami a mladou generací. Ta se bude potýkat mimo jiné s nezaměstnaností, sníženou imunitou a proto zvýšenou nemocností, nedostupností bydlení a desorientací v dění v blízkém sousedství.

Pro levicové strany a s ohledem na předem uvedené se nabízí využití tradiční přímé komunikace pro spolupráci a kontakt s rostoucím počtem nespokojených občanů v objetí emocí, nenávisti a mikroskopické důstojnosti. Deficit morálky a etiky u výkonných elit a moci sloužící výlučně cizím zájmům umožní USA nedovolit používat jimi vlastněné a kontrolované integrované komunikace a podobné technologie tak, jako tomu bylo doposud a do zviditelnění modelu kognitivního kapitalismu v doprovodu rychle rostoucího démona, informační společnosti.

Tři příklady k pozorování a poučení

Americká Sněmovna reprezentantů při středečním hlasování schválila v poměru 232 ku 197 hlasům ústavní žalobu na Donalda Trumpa. Proces se nyní posune do Senátu. Aby byl

prezident ústavně zažalován, musí se pro žalobu vyjádřit alespoň dvě třetiny přítomných senátorů. S ohledem na pravidla, procedury a předchozí případy s impeachmentem neexistuje t.č. a před inaugurací žádná realistická možnost provést a ukončit proceduru v Senátu v souladu se zákonem. Připomínám, že tři případy spojené s impeachmentem vyžadovaly pro rozhodnutí 83, 37 a 21 dní. Vyloučit možnost kandidovat Trumpovi v roce 2024 je hudbou budoucnosti, protože nikdo neví, co do té doby bude moci hrát orchestr Bidena & Co.

Pokus Demokratické strany přemluvit viceprezidenta Pence k aktivaci dodatku č. 25 k ústavě USA byl uskutečněn s vědomím, že se jedná o test a bude neúspěšný. Proč, nebudu dnes popisovat. Aktivace dodatku č.25 může být opakována v případě prezidenta Bidena krátce po té, co se prokáže, že není schopen sjednotit občany USA, po té, co se projeví následky Covid-19 a s ním spojených vakcín a vakcinace a do třetice po té, co z výsledků pléna a zasedání KS ČLR a vývoje v RF se přímo odrazí na vnitřní a mezinárodní politiku USA.

Oba příklady představují cynickou odhodlanost používat apriori nerealizovatelné ústavní možnosti k propagaci, zvýšení nejistoty a napětí ve společnosti s cílem zavést další omezení svobod a zintenzivnit a zvětšit strach s pomocí vyšetřování, zveřejněných a nezveřejněných trestů s plným využitím integrovaných komunikačních sítí a platforem dostupných pouze Demokratické straně. Republikáni jsou t.č. bez možnosti přímého a nekontrolovaného dostupu k privátnímu modelu kognitivního kapitalismu. Zda se jedná o porušení ústavy USA, nevím. Mohu si představit, že aktivací dodatku č. 25 k ústavě USA nebo dobrovolnou – vynucenou rezignací ze zdravotních důvodů se rozhodující síly zbaví prezidenta Bidena k příštím Vánocům nebo k prvnímu výročí jeho působení, tj. k 20. lednu 2022, kdy půjde do tuhého ve volbách do Sněmovny reprezentantů Spojených států. V nich nevyklučují znovuzískání většiny Republikánské strany. Takže v USA nebude ještě dlouho klid, a tím i v české kotlině ve funkci jednoho z mnoha slouhů USA na periferii kognitivního kapitalismu.

Jedno z několika krátkodobých řešení lidského odpadu obsahuje tři hlavní komponenty: 1) základní nepodmíněný příjem, 2) změny výživy exotickými potravinami a zintenzivněním používání GM produktů, 3) snížená imunita s pomocí karantén, omezení sociálních aktivit a nového stresu pro mladou generaci spojené se zvýšenou intenzitou psychosomatických onemocnění, deprese apod.

V kontextu uvedeného se nachází vliv *biomu*, bakteriálního společenství ve střevě, které zřejmě ovlivňuje mozek obrovským kvantem informací. *Nervus vagus*, česky *bloudivý nerv* je 10. párový hlavový smíšený nerv, který inervuje krční, břišní a hrudní dutiny. Jde z mozku do břicha, vede 90% informací do mozku a pouze 10 z mozku k orgánům. I proto se připomíná důležitosti stavu břicha. Připomínám bloudivý nerv, protože se nabízí ambiciózním vědcům s deficitem morálky a profesionální etiky jako lákadlo pro získání peněz se slibem pomoci lidstvu v příští nouzi.

Možnosti pro střednědobé a dlouhodobé odlidnění měst, regionů a planety nebudu v tomto příspěvku popisovat. Zástupně si dovoluji zmínit a nabídnout k zamyšlení, že člověk se obvykle začne křížovat a mít strach, když blesk udeří a silný hrom je blízko.

V těchto dnech se ke krizi v Itálii způsobené Covid-19 s ještě neřešenými hospodářskými a sociálními následky přidala krize vládní. Ex-premiér *Matteo Renzi* (1975) nemohl čekat dále a způsobil značné oslabení vlády premiéra *Giuseppe Conte* (1964) s pomocí ztráty většiny a komplexních zákulisních her. Nabízí se otázka: Proč teď a v hluboké a neřešené krizi? Kdo je suflérem ex-premiéra a loutkovodíčem této loutky? Rozvíjející drama se odehrává v Římě.

Tam v divadle *Teatro Costanzi* se konala 14. ledna 1900 premiéra Pucciniho opery *Tosca*, melodramatické dílo odehrávající se v Římě v červnu 1800 v době, kdy nadvláda Neapolského království nad Římem byla ohrožena Napoleonovou invazí do Itálie. Obsahuje vyobrazení vášnivého milostného vztahu, mučení, vraždy a sebevraždy, vše, co známe a můžeme pozorovat i dnes v sociálním, hospodářském a politickém životě po vstupu do éry kognitivního kapitalismu v doprovodu squattera Covid-19, jeho mutací a představitelných následků vědeckého inženýrství v boji s ním. Souhlasu netřeba.

14. 01. 2020.